

آیین نامه اجرایی ماده ۱۰ قانون سازمان دامپزشکی کشور برای صدور پروانه های بیمارستان، درمانگاه، آزمایشگاه و اشتغال به امور درمانی دامپزشکی

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۳،۱۰،۴ بنا به پیشنهاد شماره ۸۹۰۹ - ۱۰،۷۱۰ و مورخ ۱۳۷۱،۱۲،۹ وزارت جهاد سازندگی، به استناد ماده ۱۰ قانون سازمان دامپزشکی کشور مصوب ۱۳۵۰، آیین نامه اجرایی ماده یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - بیمارستان دامپزشکی، مکانی با فضای مناسب، مطابق نقشه استاندارد موجود در سازمان دامپزشکی کشور - با امکانات پذیرش دامهای کوچک و بزرگ، طیور و... یا هر یک از آنهاست که دارای امکانات معاینه، تشخیص، معالج، جراحی دامها، امکانات آزمایشگاهی برای انجام آزمایشات لازم، تأمین داروهای تجویز شده و در صورت لزوم بستری کردن دامها و اعزام اکیپهای سیار به مناطق تحت پوشش می باشد.

ماده ۲ - درمانگاه دامپزشکی: مکانی با فضای مناسب - طبق نقشه های موجود در سازمان دامپزشکی کشور - است که دارای امکانات کافی برای پذیرش دام، معاینه، تشخیص، معالج سرپایی دامها و در صورت لزوم اعزام اکیپهای سیار به مناطق تحت پوشش می باشد.

ماده ۳ - آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی: مکانی با قاضی مناسب، طبق نقشه های موجود در سازمان دامپزشکی کشور - و مجهز به لوازم و وسایل فنی و مواد آزمایشگاهی است که در آن آزمایش های مجاز تشخیص دامپزشکی انجام می شود. تبصره - فعالیت بیمارستان، درمانگاه و آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی به صورت اختصاصی، عمومی یا تخصصی (حسب تخصص دامپزشکان) مجاز است.

ماده ۴ - پلی کلینیک دامپزشکی: درمانگاهی عمومی با فضای مناسب و شامل چند بخش اختصاصی است. ماده ۵ - نسخه: ورقه ای است که در آن تجویز دارو بر اساس معیارهای نسخه نویسی و به زبان لاتین صورت می گیرد و روش تجویز آن به زبان فارسی نوشته می شود

ماده ۶ - دامپزشک: به فارغ التحصیلان رشته های دامپزشکی داخل و خارج از کشور اطلاق می شود که مدرک دکترای دامپزشکی آنها به تأیید مراجع ذیصلاح رسیده باشد.

ماده ۷ - طبقه بندی بیماریها: گروه بیماریهای (C) و B و A است که بر اساس طبقه بندی موجود در دفتر بین المللی بیماریهای واگیر دام (OIE) تعیین می شود.

فصل دوم - هدف از صدور پروانه بیمارستان، درمانگاه، پلی کلینیک و آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی خصوصی و اشتغال به امور درمانی و مایه کوبی دام، اجرای سیاستهای سازمان دامپزشکی کشور در جهت ایجاد هماهنگی و نظارت لازم بر فعالیتهای مربوط به بهداشت و درمان دام به منظور حفظ سرمایه دامی کشور و بالابردن سطح بهداشت عمومی است.

ماده ۹ - دامپزشکان در صورتی می‌توانند به حرفه دامپزشکی، اشتغال ورزند که پروانه مربوط را از سازمان دامپزشکی کشور دریافت کرده باشند.

تبصره - شاغلان حرفه‌های دامپزشکی شاغل در دستگاه‌های دولتی فقط بعد از ساعت اداری و با رعایت مقررات مربوط می‌توانند در بخش خصوصی فعالیت کنند.

فصل سوم - انواع پروانه

ماده ۱۰ - پروانه‌ها موضوع این آیین‌نامه عبارتند از:

الف - پروانه تأسیس بیمارستان دامپزشکی که به نام یک نفر دامپزشک صادر می‌شود و حداقل سه نفر دامپزشک دیگر در بخشهای مختلف بیمارستانی باید در اداره بیمارستان با دارنده این پروانه همکاری کنند.

ب - پروانه تأسیس درمانگاه دامپزشکی که به نام یک نفر دامپزشک صادر می‌شود و حسب مورد می‌تواند به صورت اختصاصی (جهت یک نوع دام) یا عمومی (جهت چند نوع دام) یا به صورت تخصصی فعالیت کند.

تبصره - در صورتی که درمانگاه عمومی دارای فضاهای مناسب جهت چند بخش درمانگاهی اختصاصی باشد پلی‌کلینیک نامیده می‌شود و مراتب در پروانه قید می‌شود.

ج - پروانه اشتغال به امور درمانی که به نام یک نفر دامپزشک صادر می‌شود و دارنده این پروانه می‌تواند در منطقه تعیین شده در یکی از بیمارستانها یا درمانگاه‌های دامپزشکی به امور درمانی اشتغال ورزد، در غیر این صورت باید محلی را به عنوان دفتر کار معرفی کند.

د - پروانه آزمایشگاه تشخیص دامپزشکی که به نام یک نفر دامپزشک صادر می‌شود و این آزمایشگاه در زمینه‌های مختلف آزمایشگاهی فعالیت می‌کند.

تبصره - سایر متقاضیان حقیقی و حقوقی با اخذ موافقت اصولی از سازمان دامپزشکی کشور می‌توانند نسبت به سرمایه‌گذاری و احداث بیمارستان، آزمایشگاه و درمانگاه دامپزشکی اقدام کنند در این گونه موارد پروانه مربوط فقط به نام دامپزشکان شاغل در آنها صادر می‌شود.

ماده ۱۱ - رسیدگی به تقاضاهای رسیده در مورد تمدید، لغو صدور مجدد پروانه توسط سازمان دامپزشکی کشور صورت می‌گیرد.

فصل چهارم - شرایط کلی صدور پروانه

ماده ۱۲ - دامپزشکانی که قصد تحصیل پروانه را داشته باشند باید دارای شرایط زیر باشند:

الف - تابعیت دولت جمهوری اسلامی ایران و تدین به یکی از ادیان رسمی کشور.

ب - درجه دکترای دامپزشکی.

تبصره ۱ - اشتغال دامپزشکان بیگانه با رعایت مقررات مربوط مجاز است.

تبصره ۲ - اعتبار پروانه‌های صادر شده برای مدت پنج سال است و پس از پایان مدت یاد شده با تصویب مجدد سازمان دامپزشکی کشور تمدید می‌شود.

ماده ۱۳ - در صورتی که برای ارائه خدمات جنبی نظر تزیقات، امور آزمایشگاهی و مایه‌کوبی دامها در مراکز درمانی نیاز به استفاده از نیروی انسانی باشد، این مراکز مکلفند فقط از وجود تکنسین‌ها و کارکنانهای دامپزشکی و علوم آزمایشگاهی استفاده کنند. افراد یادشده تحت نظارت و با مسئولیت دامپزشک فعالیت می‌کنند.

ماده ۱۴ - دامپزشکان واجد شرایط مندرج در این آیین‌نامه می‌توانند فقط یکی از پروانه‌های زیر را دریافت کنند:

الف - پروانه اشتغال به امور درمانی که برای کلیه دامپزشکانی که تعهد خدمت به دستگاه‌های دولتی ندارند صادر می‌شود.

ب - پروانه درمانگاه، آزمایشگاه و پروانه اشتغال به امور درمانی نیمه وقت که برای دامپزشکان شاغل که مشمول دریافت فوق‌العاده محرومیت از مطب نمی‌شوند یا مشمول طرح خدمت تمام وقت دانشگاه‌ها و سایر نهادها، سازمانها و وزارتخانه‌ها نیستند صادر می‌شود.

ج - پروانه تأسیس بیمارستان و پلی‌کلینیک فقط برای دامپزشکانی که بتوانند به صورت تمام وقت در بیمارستان و پلی‌کلینیک انجام وظیفه کنند صادر می‌شود.

تبصره - پروانه‌های یاد شده به امضای رئیس سازمان دامپزشکی کشور می‌رسد.

ماده ۱۵ - تغییر محل هر یک از پروانه‌ها با تصویب سازمان دامپزشکی کشور مجاز است.

تبصره - اعتبار پروانه دامپزشکان دولتی که بر اساس وظایف قانونی ناگزیر به تغییر محل خدمت هستند، پس از پایان مأموریت و بازگشت به محل خدمت قبلی به قوت خود باقی است و افراد مزبور حق افتتاح مجدد درمانگاه در محل قبلی را با همان پروانه دارند

ماده ۱۶ - برای دامپزشکان بازنشسته با توجه به شرایط این آیین‌نامه برای هر شهری که مایل باشند با رعایت حق تقدم پروانه مربوط صادر می‌شود.

ماده ۱۷ - دامپزشکان دارای پروانه باید برای انجام خدمات دامپزشکی از تعرفه خدمات درمانی آزمایشگاهی که به پیشنهاد وزارت جهاد سازندگی به تصویب اکثریت وزرای عضو کمیسیون اقتصاد هیأت دولت می‌رسد تبعیت کنند.

فصل پنجم - سایر مقررات

ماده ۱۸ - دامپزشکان دارای پروانه مکلفند به ترتیب زیر بروز بیماریهای واگیر را حداکثر ظرف ۲۴ ساعت به نزدیکتری اداره دامپزشکی گزارش کنند - :گروه بیماری‌ها A و B به صورت تلفنی یا تلگرافی - .گروه بیماری C به وسیله گزارش‌های پستی.

تبصره - اسامی بیماریهای طبقه‌بندی شده در گروه‌های A و B و C به هنگام صدور پروانه به متقاضیان ارائه می‌شود.

ماده ۱۹ - آزمایشهای مربوط به تشخیص بیماری سل، برسولوز، مسمشه و بیماریهای دیگری که تحت نظارت و ریشه‌کنی سازمان دامپزشکی کشور هستند و آزمایشهای مربوط به ترخیص یا صادرات فرآورده‌های خام دامی و خوراک دام و طیور، همچنین آزمایش‌های کنترل کمی و کیفی دارو و مواد بیولوژیک فقط توسط سازمان دامپزشکی کشور انجام می‌شود.

ماده ۲۰ - چنانچه برای تشخیص بیماری‌های تحت نظارت اعلام شده انجام آزمایش‌های مخصوصی در مناطق و دام‌داریهای که در شعاع برنامه ریشه‌کنی بیماری‌ها قرار نگرفته‌اند لازم باشد، دامپزشکان دارای پروانه می‌توانند با موافقت کتبی سازمان دامپزشکی کشور و با در نظر گرفتن کلیه شرایط و مقرراتی که برای کنترل و ریشه‌کنی بیماریها اعلام شده است نسبت به آزمایشات مورد نظر اقدام کنند.

ماده ۲۱ - در موارد اضطرار دارندگان پروانه‌ها دامپزشکی موظفند تا رفع اضطرار با سازمان دامپزشکی کشور همکاری کنند.

ماده ۲۲ - سازمان دامپزشکی می‌تواند در صورت لزوم نسبت به برگزاری دوره‌های مختلف بازآموزی اقدام کند. دارندگان پروانه موظف به شرکت در برنامه‌های پیش‌بینی شده هستند.

ماده ۲۳ - دارندگان پروانه‌های موضوع این آیین‌نامه موظفند در صورت معرفی و درخواست کتبی سازمان دامپزشکی کشور کارآموز معرفی شده را برای آموزش در قالب تعرفه‌های موضوع ماده ۱۷ این آیین‌نامه بپذیرند.

ماده ۲۴ - ضوابط و دستورالعمل‌های لازم برای اجرای مفاد این آیین‌نامه توسط سازمان دامپزشکی کشور تنظیم و اجرا می‌شود .
حسن حبیبی - معاون اول رئیس جمهور